

Udland

Martin Gøttiske

EU's migrationssystem fører til unødige lidelser

Europas flygtninge- og migrationssystem ligger i ruiner. EU er ikke engang i stand til at håndtere det markant lavere antal asylansøgere i 2019, og en dyb politisk krise har ført til en ulidelig humanitær krise

På grund af en alt for langsom og dårligt behandlingsproces holdes titusinder af asylansøgere på græske øer i overfyldte, uhygiejniske og kummerlige flygtningelejre, som nødhjælpsorganisationer beskriver som »umenneskelige«.

📷 Louisa Gouliamaki

🕒 27. december 2019

💬 Kommentarer (6)

Hvad skal man kalde 12 procent af en krise?

I 2015 krydsede 1.032.408 migranter og flygtninge EU's grænser. I år er det tal faldet til 122.624. Vi er altså nede på godt 12 procent af det niveau, vi befandt os på, da vi begyndte at tale om en flygtningekrise.

Og der er godt nok gået inflation i brugen af ordet krise, hvis det fortsat er det, som vi insisterer på at bruge for at beskrive den nuværende situation – altså hvis vi kun kigger på antal. Faktum er nemlig, at vi stadig har en flygtningekrise. Ikke en krise skabt af et overvældende antal af såkaldte 'uregelmæssige ankomster'. Men en krise forårsaget af elendig håndtering. Det er en politisk krise, der har ført til en ulidelig humanitær krise.

Som Information har beskrevet i en serie artikler, så ligger Europas flygtninge- og migrationssystem i ruiner. Selv det markant lavere antal ankomster er vi ikke i stand til at håndtere. Internt i EU er der ingen effektiv politik på området. Der er ingen solidaritet, der er mangel på samarbejde, og unionens lande er som før uvillige til at dele migrationsbyrden ligeligt mellem sig.

I stedet føres en politik, hvis formål lader til at være at gøre forholdene så brutale, at det vil skræmme flygtninge og migranter fra at gøre forsøget på at nå Europa, samtidig med at man forsøger at holde eventuelle

asylansøgere væk fra EU's grænser, så vi slipper for et juridisk ansvar – og er i stand til at holde dem ude af øje og sind.

Den politik – ført i vores navn – har været med til at skabe en skamfuld situation.

På grund af en alt for langsommelig behandlingsproces holdes titusinder af asylansøgere på græske øer i overfyldte, uhygiejniske og kummerlige flygtningelejre, som nødhjælpsorganisationer beskriver som »umenneskelige«.

På vegne af resten af EU forsvarer kroatisk politi voldeligt og illegalt unionens ydre grænser ved systematisk at tæske migranter og flygtninge tilbage over grænsen til Bosnien
<<https://www.information.dk/udland/2019/12/paa-besog-bosnisk-flygtningelejr-ufatteligt-saadan-sted-findes-lige-europa>> .

»Ekstrem mishandling«

Samtidig har vi udliciteret migrationskontrollen til autoritære styre og krigsherrer i lande som Tyrkiet og Libyen. Blandt andet har europæeres pagt med libyske militser og den libyske kystvagt godt nok ført til, at migrationsstrømmen mellem Libyen og Italien er blevet stærkt reduceret, men EU's politik har ifølge menneskerettighedsorganisationer og FN også bidraget til en »ekstrem mishandling« af flygtninge og migranter, der holdes indespærret i overfyldte detentionscentre i Libyen, hvor de udsættes for vold, tortur og seksuelle overgreb.

Det er helt klart EU's ret at regulere migration. Men lige nu lader vi til blot at operere med løsninger, der fremprovokerer unødvendige lidelser. Som migrationsforskeren Gerald Knaus, der anses for at være arkitekten bag EU's kontroversielle flygtningeaftale med Tyrkiet, siger i et interview med Information
<<https://www.information.dk/udland/2019/12/satser-paa-skraemme-migranter-vaek-brutalitet-frem-finde-humane-loesninger>> :

»Vi satser på at skræmme migranter væk med brutalitet frem for at finde humane løsninger.«

Et halvt årti efter at en hel million flygtninge og migranter på et enkelt år kom til Europa, har EU fortsat ikke fundet frem til et fungerende fælles asylsystem. Den gode gamle Dublin-forordning, der siger, at migranter kan sendes tilbage til det første EU-land, hvor vedkommende er registreret, eksisterer fortsat, men fungerer ikke. Samtidig lægges en uforholdsmæssig stor byrde fortsat på de sydeuropæiske stater, og hele indvandringsproblematikken forpæster relationerne og solidariteten mellem EU's medlemsstater.

Hvordan kan EU ikke engang være i stand til at oprette humane modtagecentre, hvor asylansøgnings kan behandles hurtigt og effektivt? Hvorfor kan EU-landene ikke blive enige om en fair fordeling af det relativt lille antal asylansøgere? Hvorfor kan EU ikke få etableret et system, der kan tilvejebringe sikker, legal og reguleret migration til EU, som kan reducere menneskesmuglernes indflydelse og de risici, som migranter i dag udsættes for?

Som situationen er nu, så er det forsmædeligt, at EU er så lammet, at man ikke har enten evnen eller viljen til at komme med løsninger.

At finde en løsning på krisen bør være en topprioritet for den nye EU-Kommission. Der er et presserende behov for en ny, mere human og rationel migrationspolitik, og EU's nye flygtningekommissær, Ylva Johansson, vil i begyndelsen af det nye år komme med EU's officielle bud på en ny »asyl- og migrationspagt«. Forhåbentlig kan det føre til et gennembrud, selv om den hidtidige splittelse i EU ikke giver særlig stor tiltro til, at unionen vil være i stand til at løse det, der blot udgør 12 procent af en krise.